

»Hvis det skønnes nødvendigt, har ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren har bemyndiget hertil« – det kan altså være en embedsmand – »til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentligt og privat ejede arealer for at udøve de beføjelser . . .« – altså se, hvilke dyr der er.

Og nu har jeg så læst, hvad ordførerne for partierne har sagt. Hverken Venstre eller De Konservative har så meget som nævnt, at her var en ny lov, hvor man omgår § 72 og § 73. Den eneste ordfører, der nævnte det, det var vores egen, hr. Niels Højland.

Jeg vil også lige nævne lovforslag nr. L 52. Det kunne heller ikke få Venstres tilslutning, mens De Konservative, så vidt jeg husker, støttede det. Det er også et forslag fra Fremskridtspartiet. Som loven er i dag, skal sommerhuse betale for højst 70 m³ vand, når de tager det ind i huset, men kommunerne kan opkræve den nye vandafledningsafgift for 170 m³, altså 100 m³ mere, end man tager ind i huset. Det mener vi da er urimeligt og direkte i strid med grundloven. Men heller ikke dér får vi stor støtte fra de borgerlige.

Så vi mener nok, at det med, at grundloven skrider og skrider, er rigtigt. Men det er ikke en fin tale her i dag, der kan forandre det; det er, når vi har de konkrete lovforslag her i salen, man må sige fra.

Jeg vil også give et andet eksempel. Hvad med vores sommerhuse? Det er jo sådan med den danske sommerhuslov, at godt nok skal ejerne betale ejendomsskatter, kreditforeningslån, renovationen osv. 12 måneder om året, men lovgivningen siger jo, at de kun må bruge sommerhuset ca. 8 måneder om året. Og det er alle partier på nær Fremskridtspartiet enige om.

Men er det ikke også en krænkelse af ejendomsretten, at lovgivningen siger: I må kun bo i jeres sommerhus i 8 måneder, men værsgo at betale ejendomsskat og renovation og vandafgift osv. i 12 måneder?

Og så har vi været lidt inde på 2-meters-bræmmen. Vi havde en lang debat, da den blev vedtaget – det var vel i 1991 eller 1992 – og også her stod Fremskridtspartiet alene. Vi var det eneste parti, der stemte imod 2-meters-bræmmen, fordi vi vidste, at det var at krænke grundloven. Også her stemte både Venstre og De Konservative imod.

Fremskridtspartiets synspunkt er, at de steder, hvor almenvellet kræver, at man går ind på

privat ejendom – det kan være, fordi man skal have en vej, det kan være, fordi man skal sikre grundvand og beskytte jord – må man gå ind og aftale det helt konkret med de private lodsejere, og så må man give erstatning for det, som det berører. Det er vi helt enige i.

Og så vil jeg godt sige, at både vores grundlov og dens § 72 og § 73 efter Fremskridtspartiets mening er fuldstændig intakt og i orden, som de er. Det, der er galt, er de love, vi vedtager her i Folketinget. Selve grundloven skal der ikke rettes på. Men når vi vedtager nye love herinde, skal vi være mere opmærksomme på, hvad det er, vi går ind på, og hver gang det offentlige kræver rådighed over ejendomsret og bruger miljøhensynet som begrundelse, bør vi kræve, at der er dokumentation for, at det hjælper miljøet. Det har vi været alt, alt for lange med ikke at få undersøgt, før vi får loven vedtaget.

Jeg vil godt lige citere Dansk Familielandbrug, der skriver: Frit slag for udhuling af ejendomsretten – det er om de domme, der er faldet nu med hensyn til 2-meters-bræmmen. Men hvor var Dansk Familielandbrug, da vi kom med vores lovforslag om at fjerne § 3? Vi fik ingen støtte derfra. Så også dansk landbrug har meget at lære endnu, hvis de vil påvirke lovgivningen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ejendommens ukrænkelighed er anerkendt af samfundet og nedfældet i grundlovens § 73. Derfor må samfundet kunne regulere de beføjelser, ejeren har i sin råden over ejendommen, da hans gerninger og ikke mindst hans ugeringer kan få konsekvenser langt ud over matriklens skel. Undtagelsen er, når nogle få ejere rammes urimeligt hårdt. Dér kan erstatning gives.

Hvis Folketinget ikke har mulighed for at regulere landbruget generelt gennem miljø- og planlægningslovgivningen, vil det på grund af landbrugernes uahæmmede grådighed føre til forgiftning og ødelæggelse af hele vort land. Hvis samfundet i hvert enkelt tilfælde skal give erstatning for regulering, vil det ifølge Landbrugsraadets præsident føre til en overførsel af 5 mia. kr. om året fra de andre befolkningsgrupper til landmændene, bare for at de skal lade være med at forurene så meget med kunstgødning og pesticider. Det er næsten 1.000 kr. om året pr. dansker.

Men ikke nok med det. Hvis vi tænker os at skulle ekspropriere landbrugsjord, skal der ud over jordens værdi fra før 1972, da vi kom ind i